

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatelky **M. P.**, zastoupené Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se sídlem v Plzni, Na Jíkalce 13, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 1. 2005, č. j. 61 Az 187/2004 - 17,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 1. 2005, č. j. 61 Az 187/2004 – 17, byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 15. 10. 2004, č. j. OAM-2950/VL-20-11-2004, jímž byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě stěžovatelka uvedla, že ji podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Již od počátku řízení o udělení azylu uvádí, že důvodem k opuštění země původu byla skutečnost, že se zamilovala do ženatého muže a po rozvodu se jeho rodiče postavili na stranu bývalé manželky a začali stěžovatelku slovně i fyzicky napadat. Za nějakou dobu jí začali neznámí lidé telefonicky vyhrožovat, že ji znásilní a zbijí. Oznámila to na policii, ale ta s tím nic neudělala. Vydírající osoby nevybíravým způsobem zasahují do soukromého života stěžovatelky a obtěžují ji i na veřejnosti. V tomto způsobu pronásledování lze spatřovat naplnění významu pojmu pronásledování ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu, neboť se jí nedostane účinné ochrany ze strany ukrajinských státních orgánů. Je přesvědčena, že je ze strany vydírajících osob pronásledována za uplatňování politických práv a svobod, neboť jí tyto znemožňují se shromažďovat se svým přítelem či svými přáteli na Ukrajině na veřejnosti. Každá taková schůzka může skončit útokem ze strany vydírajících osob. Na podkladě těchto skutečností se domnívá, že by jí mohl svědčit některý z důvodů pro udělení azylu. Krajskému soudu dále stěžovatelka vytýkala, že s ohledem na popsanou situaci se nedostatečně vypořádal s otázkou, zda v daném případě byly splněny zákonné podmínky pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Z těchto důvodů se domáhala zrušení napadeného rozsudku a přiznání kasační stížnosti odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem meritorně

projednána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Citované ustanovení znemožňuje, aby v kasační stížnosti byly uplatněny jiné důvody než které byly uplatněny v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak stěžovatel mohl učinit. Přitom je třeba zdůraznit, že nepřípustnost kasačních důvodů neuplatněných v řízení před soudem je třeba vztáhnout k důvodům a skutečnostem uplatněným v žalobě, resp. ve lhůtě uvedené v § 72 odst. 1 s. ř. s.

Porovnáním obsahu žaloby a kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody v ní obsažené stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem. V kasační stížnosti stěžovatelka popsala svou osobní situaci, kterou hodnotila jako pronásledování ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu a vytýkala krajskému soudu, že se nevypořádal s otázkou, zda v jejím případě byly splněny zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu. V žalobě, kterou se stěžovatelka domáhala u krajského soudu přezkoumání napadeného správního rozhodnutí, však nic takového neuvedla. Pouze v ní vyjádřila domněnku, že ministerstvo porušilo zákon č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, konkrétně § 3 odst. 3 a 4, § 32 odst. 1, § 46 a § 47 odst. 1 a § 12 zákona o azylu a pokud se týkalo důkazů, kterými chtěla podpořit svá tvrzení, odkázala na to, co vypověděla při prvním a druhém pohovoru a na ostatní obsah správního spisu.

Nejvyšší správní soud z důvodu výše uvedeného kasační stížnost jako nepřípustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2005

JUDr. Eliška Cihlářová  
předsedkyně senátu